

כ אשר החרדים בישראל יוצאים למילחמת קודש כדי לכפות את רצונם בכוח, מתגייס הציבור החילוני אוטומטית כדי להגן על קורבנותיהם. אך מה המצב כאשר גם הקורבנות של התקפה זו הם כת של קנאים רדיקליים? זהו המצב כיום בירושלים. החרדים נחלצים למילחמת חורמה בתוכניתם של המורמונים. כת נוצרית (או נוצ' רית'כופרת, ראה מיסגרת). להקים בהרצה צופים אוניברסיטה משלהם, ש' תהיה סניף של האוניברסיטה שלהם במדינת ישראל, הקרויה על שם בריגהם יאנג, הנכאי השני של הכת. לרעת החרדים, העטים על עניין זה

יניויות. בעיקר התנגד או לסיוע שנתנה המדינה לחקלאים, כדי לאפשר להם להתקיים. האיכרים המטירו עליו ביי צים, והדמוקרטים הפריעו להופעותיו. מאז 1942 היה בנסון חבר מועצת התירס של המורמונים. אחרי שפרש מתפקידו הממלכתי ב-1960, היה לכהידת מורמוני במישרה מלאה. עתה הגיע לפיסגה. לפני חמש שנים הופיע בנסון באוניברסיטת בריגהם יאנג, שבה למד גם הוא, והזכיר לתלמידים שלפי תורת המורמונים, דיברי נשיאהכנסיה הם התגלות אלוהית חיה, ומשום-כך הם עולים על כל התגלות קודמת.

המוני החרדים המקימים בירושלים מהומה נגד המורמונים מעוררים שאמ' נפש, אך המורמונים עצמם אינם נופלים מהם בדיעותיהם החשוכות והקנאיות

בנסון הוא שחור

ובכללה גם התנ"ך. עכשיו הפכו דיברי בנסון עצמו לדבר-האלוהים. מהן דיעותיו של האיש הרגול בדוקטרינה זו?

בין השאר נודע בנסון בדיעות אלה: ● שמקומה של האשה בבית. לפני עשר שנים ביקר בפיליפינים, והטיף לעדה המורמונית שם שזוהו תפקיד האשה.

● שהתנועה לקידום זכויות-האדם של השחורים היא מזימה קומוניסטית.

● שמס'הכנסה הפרוגרסיבי הוא המצאה מארכסיסטית.

● שאין בשום פנים להפסיד את היחסים עם ברית-המועצות.

לפני 20 שנה נודע על קשריו ההדוקים של בנסון עם אגודת ג'ון ברץ' — האירגון החשוב ביותר של הימין הפאשיסטי בארצות-הברית. הוא עצמו לא היה חבר באגודה זו, אך בנו, ריד בנסון, הפך קצידעיתנות של אירגון ג'וזעני זה, שהוא אנטישמי ואנטי-רוסי.

מינויו של איש זה כנביא-חזוה וב'על-התגלות', כפי שנקרא נשיא המורמונים רישמית, אינו הופך את כת 'הקרושים המאוחרים' לגוף שהוא מתקדם יותר מתושבי מאה-שערים ואנשי אגודת-ישראל, המתקוממים עתה נגד הקמת המרכז של כת זו בירושלים.

מי הם המורמונים?

לבסוף נדדו המורמונים לאיזור שומס, מחוץ לגבולות ארצות-הברית דאז. ושם הקימו את מדינתם. שהיא כיום מדינת יוטה, בארצות-הברית. אחד מסלעי-המחלוקת בין המורמונים ומת-נגדיהם היה ריבוי-הנשים. מינהג זה של המורמונים, שהותר על-ידי הנביא, דוכא על-ידי ממשלת ארצות-הברית על פי חוק, ומאז 1896 אינו נהוג עוד. תחילה לחמו המורמונים באינדיאנים, אך המנהיג השני של הכת, בריגהם יאנג, שעל שמו נקראת האוניברסיטה בוטה (והסניף בירושלים) קבע: 'מוטב להאכיל את האינדיאנים מאשר להילחם בהם.' ומדיניות זו הצליחה.

● השם: הכת נקראת על שם דמות דמיונית מורמון, נביא אמריקאי שכתב כביכול את ספר-הקודש של המורמונים. השם הרישמי של הכת הוא 'כנסיית ישוע המשיח של הקדושים המאוחרים'.

● ספר-הקודש: למורמונים ארבעה ספר-קודש. והם: (א) התנ"ך, ובכללו הברית החדשה. (ב) ספר מורמון שהוא כביכול כתב אמריקאי עתיק, אשר מייסד הכת תירגם אותו, לדבריו, בעזרת אלוהים. (ג) הדוקטרינה הברית, אוסף התגלויות שהיו למייסד הכת. (ד) הפנינה היקרה, קטעים מדיברי אברהם אבינו ומשה רבנו, שלא נכללו בתנ"ך ושהתגלו למייסד הכת.

● אולם המורמונים סבורים כי דבר-אלוהים ממשך להתגלות לראש הכנסייה, ולכל התגלות חדשה יש זכות-בכורה על הדברים הכתובים.

● היסטוריה: הכת נוסדה בידי אחד ג'וזף סמית ב-1830, במדינת ניו-יורק. סמית עשה נפשות, וכמה אלפי מאמינים הלכו אחריו לאוהיו, שם תקעו את 'יתד ציון' הראשון. סמית הפך את עצמו לנשיא, והיו לו שני סגנים — אירגון הנשמר עד היום, הוא גם מינה תריסר שליחים.

● מאותו נדדו המורמונים למיסורי, ובכל מקום עוררו התנגדות עזה, בגלל נטייתם להתקבץ באיזור אחד ולהשתלט עליו. הסיכסוכים הפכו לאי-פעם להתנגשויות אלימות, שבהן נפלו קורבנות משני הצדדים. ופעם אחת ערכו המורמונים טבח בשכניהם. במהלך אחת המריבות האלה נרצח נביא הכת, ג'וזף סמית, בשעה שהיה כלוא. מתנגדי המורמונים ערכו בו מיספט'ליניץ'.

● מיבנה הכנסייה: בראש הכת עומד נשיא (נביא, 'חזוה', 'בעל-גילויים') ושני סגנים. יש הירארכיה של 'כהנים', ובה הגמונים, כוהנים, מורים ודיקנים.

● בראש הכהונה עומדת קבוצה של 'כוהני מלכיצדק' (בעברית). יש מועצה של תריסר שליחים, כמיסמר השליחים של ישוע, ובראשם ראש המועצה.

● מוקד העדה אמור להיות 'ציון', בארץ מיסורי, שם אמור לקום בית-המיקדש. ● מיסיון: הכת היא מיסיונרית מטיבעה. המיסיון של המורמונים מכוון בעיקר אל הנוצרים, והיא עשתה ועושה נפשות בכל העולם. רבים מבני הדור הראשון של המורמונים גויסו בבריטניה וברחבי אירופה, שם נקראו 'בני-ישראל לעלות לציון' — כשבני-ישראל הם נוצרים, וציון היא באמריקה. ● המורמונים ממשיכים לעשות נפשות. הם רואים במיסיון משימה קדושה.

כמוצאים שלל רב, זהו מוסד מיסיונרי, העומד לעשות שמות כנפשותיהם של יהודים צעירים וטובים. לא ברור מדוע הדתים היהודיים מזלזלים כל-כך בכוחה של הדת היהודית, עד כי הם סבורים שדי בהקמת בניין מפורא בירושלים, כדי שהמוני בני-ישראל יעברו לעבודה זרה. אין הדבר מעיד על אמונה רכה בדת ישראל, באלוקי ישראל ובכוחה של התורה. אולם מול החרדים של ירושלים עומדת כת שאינה נופלת מהם במאומה באמונות חשוכות.

דיברי אלוהים חיים

● אם היה למושח ספק בכך, הרי קרה משהו בשבוע שעבר, עורא טאפט בנסון (86) נבחר כמנהיג הדתי והחילוני של 'כנסיית ישוע המשיח של הקדושים המאוחרים', כפי שקרויה הכת המורמונים רישמית. מועצת התירס, המוסד העליון של הכנסייה, התכנס בבירת הכת, סולט' לייקסיטי ('עיר אגסי-המלח') במדינת יוטה שבארצות-הברית, ובחרה בבנסון במקום הנשיא הקודם, שנפטר בגיל 90.

בנסון ידוע היטב לציבור האמריי קאי, ולאוו דווקא בשל תפקידו הדתי. הוא היה שר-החקלאות של הנשיא דווייט אייזנהואר, ואו עורר מחלוקת קיצונית ושינאה עזה. הוא היה איש הימין הקיצוני, בעל דיעות ריאקצ'ר

נרצח באופן נפשע בראס-בורקה, ביקש לבחון מחדש את דיברי העולם הזה (6.11.85). בכתבה האם אפשר היה להציל, שבה נאמר כי בנו מת בתוך דקות אחריו שנפצע בידי חייל מצרי. להלן דבריו:

לרגע קיוויתי שזו האמת. אחרי שיחות עם כמה מומחים, התברר לי שלא. חבל שזה לא היה כך. כאשר מצאתי את הגופה של אמיר במחסן מרוחק, לא מאר, כעבור שעות, הבטתי בו. על פניו נותר חיוך, ולא נראתה שום פגיעה בידיים, או בגוף. ברגל ימנית חור קטן, כשהגיעו ההרגלים לאילת — והפאסה היא את הגופות פשוט בכו. הם אמרו לי שבחלומות' הוועה שלהם הם לא האמינו שזוה אפסר למות.

אחרי שקיבלתי את הדוח הפאתר לוגי, דיברתי עם שלושה אורתופדים מומחים. בעלי עבר קרבי. אחד מהם אמר לי שאמיר חי, מאז שנורה, במשך שעותיים. הוא אמר שאמיר חי ארבע שעות, והשלישי הרחיק לכת וטען שאמיר חי חמש שעות. לדעתו, אם היו (המשך בעמוד 10)

שבועות וחודשים, להשגת הסכמה על נושאים מפורטים. העניין הישראלי-ערבי יזיה אחד מהם.

קירקס תיקשורתי: מה יקרה ב'נבנה, חוץ מאשר מליצות וקירקס של תיקשורת?

במיקרה הטוב ביותר: התחלה של הכרה הדדית ויצירת אווירה כללית טובה יותר בין הגושים, והסכמה לרון ברצינות בכעיות.

במיקרה הרע ביותר: אנטיפאטיה אישית ופוליטית, והמשך המילחמה הקרה. ישראלים המעוניינים באמת כי שלום, צריכים להיות מעוניינים בתוצאה הראשונה. מי שרואה בשלום סכנה — אובדן השטחים הכבושים, שילוב אש"ף בתהליך המדיני — ישמה אם תתחיל תקופת-יקרה חדשה.

תולדות
זעקת אב
אפשר היה להצילו
ראובן באום מירושלים, שכנו אמיר

ובצורה זו יכירו מילחמה על העולם הערבי כולו — אלא אם כן ישנה כתמורה הישג גדול לערבים.

ישראל הפרה את התחייבותה כלפי ארצות-הברית שלא לשלוח את יהודי ארץ-ישראל השטחים הכבושים. רבים מהם יושבים עתה בקריית-אבע, מיבצר הפאשיזם הישראלי בגדה המערבית. איש לא יאמין כי היהודים העולים מברית-המועצות — שרבים מהם קרובים לדיעות מאיר כהנא — לא יגיעו גם הם להתנחלויות.

אחר-כך, יתכן שכל ההצעות האלה לא יעלו כלל, מפני שהאווירה ב'נבנה תישאר קפואה כמו מזג-האוויר שמחוץ לאולם הדיונים. גם במיקרה הטוב ביותר, לא יתקיים שום דיון רציני במיפגש עצמו. יועצי רגן, היודעים כי אינו שולט בחומר בשום נושא, ראו שפגישותיו בארבע עיניים עם גורכצ'וב, שהוא מיקצוען מרשים, יהיו קצרות ככל האפשר.

אם תושג בין שני האישים מידה של הסכמה, ואולי אף תמימות, יעברו העניינים לידי המומחים והיועצים משני הצדדים, ויתחיל תהליך של

מציאות: ישראל היא מדינה קטנטנה, והיא הופכת עניין שולי כאשר נפגשים שני הענקים.

במרכז המיפגש ב'נבנה אין עומדים ענייני ישראל, היסכסוך הישראלי-ערבי, עליית יהודים ובעיית היהודים בברית-המועצות. כל אלה הם עניינים פעוטים. כמעט של מהיבך. במרכז הפגישה עומדות הבעיות הקיומיות של שתי המועצות: החימוש הגרעיני, 'מילחמת הכוכבים', סכנת החורבן ההרדי.

אם תהיה תזווה כעניינים אלה, ויווצר ב'נבנה אחריה אקלים חמים יותר, תשתנה גם המציאות במרחב הישראלי-ערבי.

תיקורת ערפאת. אחד האנשים המצפים לכך הוא יאסר ערפאת. יו"ר אש"ף, עור בכבואר השנה, ערב כריתת ברית חוסיין-ערפאת, אמר ל' מישלחת מטעם הרשימה המתקדמת שבאה אליו מישראל: 'האמריקאים לא יתנו שום דבר לירדן, ושום דבר לפלסטינים. אם יתנו משהו, הם יתנו את זה לגורבצ'וב, במיסגרת עיסקה עולמית על צימצום-החימוש'.